

Bruxelles, 23 noiembrie 2020  
(OR. en)

13091/20

---

**Dosare interinstituționale:**

2010/0207(COD)  
2011/0295(COD)  
2015/0270(COD)  
2016/0360(COD)  
2016/0361(COD)  
2016/0362(COD)  
2016/0363(COD)  
2016/0364(COD)  
2018/0060(COD)  
2018/0063(COD)  
2020/0066(COD)

---

**LIMITE**

EF 296  
ECOFIN 1067  
CCG 48  
DRS 35  
CODEC 1177  
JAI 991  
JUSTCIV 127  
COMPET 569  
EMPL 518  
SOC 720

**RAPORT**

---

|             |                                                                         |
|-------------|-------------------------------------------------------------------------|
| Sursă:      | Președinția                                                             |
| Destinatar: | Comitetul Reprezentanților Permanenți                                   |
| Subiect:    | Raport intermediar al președinției privind consolidarea uniunii bancare |

---

**Raport intermediar al președinției privind consolidarea uniunii bancare**

**I. Introducere**

În temeiul concluziilor Consiliului privind **foaia de parcurs pentru finalizarea uniunii bancare**, astfel cum au fost adoptate de Consiliu la 17 iunie 2016 (documentul 10460/16, „foaia de parcurs din iunie 2016”), Consiliul a continuat, în timpul președinției germane, să desfășoare lucrări pentru consolidarea uniunii bancare și a continuat, de asemenea, monitorizarea progreselor în ceea ce privește reducerea riscurilor.

Discuțiile care au avut loc în decembrie 2019 **în cadrul Eurogrupului și cu ocazia summitului zonei euro** (reuniunea în configurație deschisă) au evidențiat necesitatea de a se continua lucrările pe marginea tuturor elementelor care contribuie la consolidarea suplimentară a uniunii bancare, pe o bază consensuală, urmărindu-se a se reveni la aceste chestiuni în iunie 2020.

Având în vedere că uniunea bancară a fost creată ca răspuns la criza financiară, orice lucrări ulterioare ar trebui să țină seama de principiile directoare de bază ale uniunii bancare, și anume de a rupe bucla de feedback negativă dintre bănci și datoriile suverane care a stat la baza crizei, asigurând faptul că sectorul bancar din zona euro și din întreaga UE este sigur și fiabil, precum și faptul că băncile neviabile sunt supuse rezoluției fără a se recurge la banii contribuabililor și cu un impact minim asupra economiei reale.

În iunie 2020, în plină pandemie de COVID-19, reuniunea Eurogrupului în configurație deschisă a recunoscut că prin crearea uniunii bancare s-a adus o contribuție semnificativă la asigurarea unui sector bancar mai rezilient și a fost de acord că, în condițiile crizei, a devenit și mai evidentă necesitatea finalizării uniunii bancare. Eurogrupul i-a invitat pe adjuncți să reia lucrările pe tema **consolidării în continuare a uniunii bancare într-o manieră holistică**, cât mai curând posibil.

Pe baza acestei abordări holistice, președinția germană a elaborat programul de lucru al **Grupului de lucru ad-hoc privind consolidarea uniunii bancare** (Grupul de lucru ad-hoc, documentul 5006/16), grup care a discutat la nivel tehnic, în cursul a **patru reuniuni informale în timpul președinției germane**, elementele considerate esențiale pentru consolidarea uniunii bancare, și anume:

- măsuri menite să îmbunătățească gestionarea crizelor;
- o mai bună integrare a sectorului bancar din UE și chestiunea echilibrului dintre statul membru de origine și statul membru gazdă;
- tratamentul normativ al expunerilor suverane și
- caracteristicile de proiectare ale unui sistem european de asigurare a depozitelor (EDIS), pe baza așa-numitului model hibrid.

Aceste discuții au avut loc fără a aduce atingere rezultatului negocierilor politice privind consolidarea în continuare a uniunii bancare.

Programul de lucru al Grupului de lucru ad-hoc a fost strâns coordonat cu cel al Grupului de lucru la nivel înalt privind EDIS și al Grupului de experți în materie de servicii bancare, asigurări și plăți (EGBPI) al Comisiei.

**Prezentul raport intermediar prezintă pe scurt situația actuală**, astfel cum reiese în urma discuțiilor din cadrul celor patru reuniuni menționate mai sus, și a fost pregătit sub responsabilitatea președinției germane, luând în considerare punctele de vedere exprimate de membrii Grupului de lucru ad-hoc. Acesta urmărește să asigure continuitate și să faciliteze sarcina președinției viitoare și nu trebuie considerat obligatoriu pentru delegații, el constituind evaluarea președinției privind rezultatele discuțiilor purtate<sup>1</sup>.

Raportul conține trei părți: secțiunea II este partea cea mai amplă a raportului, acoperind elementele menționate mai sus, esențiale pentru consolidarea uniunii bancare. Secțiunea III tratează revizuirea cadrului de gestionare a crizelor bancare și de asigurare a depozitelor, iar secțiunea IV tratează monitorizarea în ceea ce privește reducerea riscurilor, în special măsurile pentru abordarea creditelor neperformante.

## **II. Elemente considerate esențiale pentru consolidarea uniunii bancare**

### **II.1 Cadrul de gestionare a crizelor**

Președinția a dedicat două sesiuni de lucru discuțiilor privind consolidarea cadrului de gestionare a crizelor pentru bănci. În cadrul unei **prime reuniuni, din 13 iulie**, discuțiile s-au axat pe:

- **interacțiunea dintre competențele de supraveghere prevăzute de Directiva privind cerințele de capital (CRD) și competențele de intervenție timpurie prevăzute de Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare (BRRD) și**

---

<sup>1</sup> Progresele înregistrate anterior au fost prezentate în rapoartele intermediare elaborate de președințiile neerlandeză (10036/16), slovacă (14841/16), malteză (9484/17), estonă (14808/17), bulgară (9819/18), austriacă (14452/18), română (9729/19 ADD1), finlandeză (14354/19 REV1) și croată (8335/20 ADD1).

- chestiuni legate de **criteriile utilizate pentru a evalua dacă băncile sunt în curs de a intra în dificultate sau sunt susceptibile de a intra în dificultate (FOLTF)** și măsură în care ar fi util ca acestea să fie aliniate cu criteriile în cazul falimentului prevăzute în cadrele de insolvență naționale.

În plus, președinția a furnizat un document neoficial în care erau prevăzute premisele considerate esențiale pentru discutarea viitoarelor modificări ale ierarhiei creditorilor (de exemplu transparența și previzibilitatea pentru creditorii). Scopul acestui document neoficial a fost pregătirea terenului pentru o discuție mai detaliată privind modificări specifice ale ierarhiei creditorilor în cadrul reuniunii Grupului de lucru ad-hoc din septembrie.

### **Interacțiunea dintre competențele de supraveghere prevăzute de CRD și competențele de intervenție timpurie prevăzute de BRRD**

În ceea ce privește interacțiunea dintre competențele de supraveghere prevăzute de CRD și **competențele de intervenție timpurie** prevăzute de BRRD, majoritatea statelor membre au considerat utilă eliminarea suprapunerilor existente din cadrele de reglementare respective care ar putea periclita utilizarea adecvată a instrumentelor. Au existat opinii divergente cu privire la întrebarea dacă etichetarea unor astfel de măsuri drept măsuri de intervenție timpurie în temeiul BRRD ar putea avea un efect agravant asupra utilizării lor și dacă o astfel de etichetare ar putea atrage după sine obligații de publicare a unor informații, prevăzute de Regulamentul privind abuzul de piață (MAR). Comisia a clarificat în cadrul reuniunii faptul că nu există nicio diferență din perspectiva obligațiilor prevăzute de MAR între măsurile de supraveghere și măsurile de intervenție timpurie. În plus, statele membre s-au opus în mare parte ideii de a defini criterii cantitative în ceea ce privește competențele de intervenție timpurie sau de a avea o scară de escaladare clară și au fost, în schimb, în favoarea acordării unei puteri discreționare mai mari autorităților de supraveghere. Un stat membru a solicitat clarificări suplimentare pentru a înțelege ce rezultate ar putea avea diferitele cazuri de aplicare atât a competențelor de intervenție timpurie, cât și a competențelor de supraveghere, prin elaborarea de scenarii care să identifice domeniile în care s-ar putea opera o simplificare.

Cu toate acestea, a existat un sprijin general pentru măsuri care ar alinia setul de instrumente aflat la dispoziția autorităților de supraveghere. Prin urmare, majoritatea statelor membre au considerat că fuzionarea măsurilor de supraveghere și a competențelor de intervenție timpurie în cadrul Regulamentului privind mecanismul unic de supraveghere (RMUS) și al CRD este o cale de urmat rezonabilă. De asemenea, s-a subliniat importanța asigurării coordonării între autoritățile de supraveghere și autoritățile de rezoluție. BCE și câteva state membre au sprijinit eliminarea suprapunerii dintre măsurile de intervenție timpurie și cele de supraveghere prin eliminarea din BRRD a acelor măsuri de intervenție timpurie care există deja în CRD și în RMUS, deoarece acest lucru ar implica modificări limitate, precum și claritate cu privire la interacțiunea cu autoritatea de rezoluție.

În ceea ce privește mecanismul unic de supraveghere (MUS), a existat un sprijin general pentru a i se oferi Băncii Centrale Europene (BCE) un temei juridic direct aplicabil pentru exercitarea competențelor de supraveghere și de intervenție timpurie. În acest context, BCE a subliniat că modificarea RMUS ar putea implica o întârziere în comparație cu modificarea BRRD și a RMUR, în cursul căreia BCE ar continua să nu aibă un temei juridic direct aplicabil. Având în vedere necesitatea soluționării rapide a acestei chestiuni, BCE și-a exprimat opinia că modificarea Regulamentului privind mecanismul unic de rezoluție (RMUR) ar putea fi o soluție mai eficientă, având în vedere că modificările la RMUR pot fi adoptate în cadrul procedurii legislative ordinare, pentru care nu este necesară unanimitatea (spre deosebire de modificările la RMUS).

**Președinția** a luat act de opinia majoritară a statelor membre potrivit căreia măsurile de supraveghere și competențele de intervenție timpurie **ar trebui să fie fuzionate** în cadrul RMUS/CRD. Comisia desfășoară lucrări tehnice în vederea prezentării unei propuneri legislative în timp util.

### **Interacțiunea dintre stabilirea FOLTF și criteriile privind insolvența de la nivel național**

Opinia generală cu privire la interacțiunea dintre stabilirea FOLTF și criteriile privind insolvența de la nivel național a fost că ar fi necesar ca acestea din urmă să fie aliniate, pentru a se evita „situațiile incerte” în care băncile cu o evaluare negativă privind interesul public sunt declarate FOLTF, dar nu îndeplinesc criteriile de insolvență în temeiul cadrelor de insolvență naționale. Cu toate acestea, pentru unele state membre, o aliniere a criteriilor privind insolvența de la nivel național ar cauza probleme constituționale și practice semnificative și, prin urmare, nu o consideră o opțiune fezabilă.

Cu toate acestea, unele state membre și-au exprimat opinia că această problemă ar putea fi rezolvată prin punerea în aplicare la nivel național a noului articol 32b din BRRD2. Acest articol impune băncilor care sunt declarate FOLTF, dar a căror rezoluție nu este în interesul public să fie „lichidate în mod ordonat, în conformitate cu dreptul intern aplicabil”.

În această privință, a existat un acord amplu că trimiterea din această dispoziție la conceptul de „lichidare” va **asigura faptul că băncile aflate în dificultate vor ieși de pe piață**, deși, în ceea ce privește procedurile și termenele pe baza cărora ar trebui să se desfășoare ieșirea de pe piață, opiniile au rămas împărțite. În special, multe state membre au fost de părere că nu este necesar niciun fel de automatism între stabilirea FOLTF și deschiderea unei proceduri de insolvență formale, cu atât mai mult cu cât FOLTF include situația în care banca este doar „susceptibilă” de a intra în dificultate, așadar nu insolvabilă, sau că FOLTF nu se referă deloc la problema insolvenței. Cu toate acestea, majoritatea statelor membre au prezentat argumente în favoarea clarificării conceptelor juridice care nu sunt definite cu exactitate la articolul 32b din BRRD2, cum ar fi „lichidarea”. Unele state membre au evidențiat, de asemenea, interacțiuni între FOLTF și retragerile licențelor bancare și au afirmat că o competență discreționară pentru astfel de retrageri ar putea fi considerată o completare utilă în această privință. BCE a arătat că nici condițiile pentru retragerea licenței nu sunt aliniate la condițiile FOLTF. Pentru a se aborda această chestiune, ar fi necesară o modificare a cadrului juridic.

**Președinția** a concluzionat că discuțiile ample pe tema FOLTF și a criteriilor privind insolvența ar trebui să fie recunoscute drept parte a unei potențiale reforme a cadrului de gestionare a crizelor. Statele membre au salutat lucrările tehnice suplimentare desfășurate la nivelul Comisiei în vederea pregătirii în timp util a unei propuneri legislative.

În cadrul unei **a doua reuniuni, din 18 septembrie**, Grupul de lucru ad-hoc s-a concentrat pe:

- **ierarhia creditorilor și**
- **cadrul de gestionare a crizelor pentru băncile mai mici.**

## Modificări specifice privind ierarhia creditorilor

Majoritatea statelor membre au fost de acord că ar fi util să se adopte o **abordare specifică** în ceea ce privește armonizarea **ierarhiei creditorilor**. Președinția a propus o abordare de acest tip în documentul său neoficial, pentru a evita schimbări importante ale regimurilor de insolvență, a căror sferă de aplicare ar putea depăși aspectele referitoare la bănci. Aceasta s-a axat în fapt pe armonizarea acelor domenii care ar fi relevante în scopuri de rezoluție bancară, ținând seama în special de principiul potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat.

Cu toate acestea, statele membre au avut opinii divergente cu privire la domeniile specifice care ar necesita armonizare și la cum ar trebui să arate o abordare armonizată, în special în ceea ce privește rangul acordat depozitelor și pasivelor excluse de la recapitalizarea internă.

În ceea ce privește **rangul acordat depozitelor**, majoritatea statelor membre s-au declarat în favoarea unui tratament preferențial general „moderat” al deponenților, bazat pe o abordare pe niveluri. În cadrul unui tratament preferențial general moderat al deponenților, toate creanțele deponenților au un rang superior rangului acordat creanțelor deținute de creditorii obișnuiți negarantați. În plus, în cadrul unui regim preferențial al deponenților pe niveluri, depozitele acoperite au un rang superior depozitelor eligibile pentru persoane fizice și IMM-uri care depășesc nivelul de acoperire oferit de SGD-uri, dar alte depozite au în continuare un rang superior altor pasive cu rang prioritar<sup>2</sup>. Având în vedere cele de mai sus, statele membre au subliniat importanța menținerii rangului de prioritate superior al depozitelor acoperite, fapt care garantează o finanțare suficientă pentru a permite schemelor de garantare a depozitelor (SGD) naționale să își îndeplinească funcțiile de bază. În ceea ce privește „alte depozite” (de exemplu depozitele de valori mari ale societăților și depozitele neeligibile), majoritatea statelor membre nu au prezentat observații în ceea ce privește întrebarea dacă aceste depozite ar trebui să aibă un rang superior pasivelor cu rang prioritar, astfel cum se propune în cadrul tratamentului preferențial general moderat al deponenților, sau dacă ar trebui să fie de rang egal cu alte pasive cu rang prioritar.

Cu toate acestea, câteva state membre s-au opus conceptului de tratament preferențial al deponenților pe niveluri. Acestea au pledat în schimb în favoarea unei abordări în cadrul căreia toate depozitele acoperite și neacoperite să fie de rang egal, pe baza faptului că acest lucru ar lărgi sfera financiară a SGD-urilor pentru a finanța și alte măsuri pe lângă plata de compensații, ca parte a unui regim al UE de lichidare ordonată, menit să ofere un instrument de gestionare a crizelor pentru băncile care nu îndeplinesc criteriul privind interesul public.

---

<sup>2</sup> Această abordare a fost propusă de BCE în avizul său din 8 martie 2017 (CON/2017/6).

Discuția privind **rangul pasivelor excluse de la recapitalizarea internă** și interacțiunea acestora cu alte pasive, cum ar fi depozitele sau pasivele garantate, s-a dovedit a fi complexă. Statele membre au menționat numeroase probleme care necesită o reflecție mai aprofundată. În ceea ce privește obligațiile fiscale, de exemplu, unele state membre au exprimat îngrijorări legate de întrebarea dacă acestea ar trebui să fie plătite înaintea depozitelor acoperite sau a creanțelor SGD-urilor. În acest context, un număr semnificativ de state membre au indicat că ar prefera doar o armonizare a unora dintre aceste pasive, însă nu a tuturor. S-a exprimat sprijin pentru gruparea pasivelor excluse pe baza motivelor de excludere. Alte state membre au solicitat o perspectivă la nivel de grup pentru a sprijini rezoluția bazată pe abordarea cu un singur punct de intrare în ceea ce privește rangul pasivelor din interiorul grupului.

**Președinția** a luat act de opinia majorității statelor membre potrivit căreia toate lucrările ulterioare privind ierarhia creditorilor ar trebui să fie specifice, punându-se un accent deosebit pe determinarea pasivelor excluse de la recapitalizarea internă care ar trebui să capete un rang armonizat. Președinția consideră că sunt necesare lucrări tehnice suplimentare cu privire la rangul pasivelor excluse de la recapitalizarea internă, inclusiv cu privire la modul în care rangul ar putea fi aplicat în combinație cu un tratament preferențial general moderat al deponenților bazat pe o abordare pe niveluri, care este opțiunea preferată a multor state membre. Comisia și-a confirmat intenția de a continua lucrările tehnice pe această bază.

### **Cadrul de gestionare a crizelor pentru băncile mai mici**

Discuția privind modul de concepere a cadrului de gestionare a crizelor pentru băncile mai mici s-a bazat pe patru contribuții:

- o prezentare din partea SRB cu privire la abordarea sa în ceea ce privește evaluarea privind interesul public;
- un document neoficial al președinției privind un regim de lichidare special pentru băncile care sunt FOLTF, dar care au o evaluare negativă privind interesul public („regimul UE de lichidare a băncilor”);
- un document neoficial comun al FI, FR și NL, care abordează măsuri specifice privind modul de îmbunătățire a cadrului de gestionare a crizelor pentru toate băncile, inclusiv evaluarea privind interesul public și controlul ajutoarelor de stat;
- o prezentare realizată de Forumul European al Asigurătorilor de Depozite (EFDI) cu privire la experiențele sale practice în ceea ce privește criteriul costurilor mai mici.



Cadrul actual de gestionare a crizelor urmează o abordare binară: autoritatea de rezoluție acționează numai atunci când rezoluția băncii respective este de interes public, în timp ce toate celelalte cazuri fac obiectul procedurilor de insolvență naționale, ceea ce face posibil să se urmeze acțiuni diferite, conform criteriilor naționale. Alegerea între lichidarea în temeiul regimurilor de insolvență naționale și rezoluția în temeiul regimului de rezoluție depinde, prin urmare, de rezultatul evaluării privind interesul public. Având în vedere acest lucru, **SRB** a oferit mai multe clarificări referitoare la abordarea sa în ceea ce privește **evaluarea privind interesul public** în cadrul MUR:

- În primul rând, SRB este autoritatea de rezoluție pentru 128 de bănci/grupuri bancare, inclusiv băncile cele mai mari care își desfășoară activitatea în uniunea bancară, băncile relevante din punct de vedere sistemic și anumite grupuri transfrontaliere. Pentru aceste bănci, SRB preconizează și planifică, în general, utilizarea de instrumente de rezoluție, nu lichidarea în cadrul regimurilor de insolvență naționale respective.
- În al doilea rând, evaluarea privind interesul public ia în considerare circumstanțele din momentul în care banca este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, cu alte cuvinte SRB ia în considerare, de asemenea, contextul economic și evaluează impactul rezoluției în comparație cu impactul insolvenței la momentul respectiv, reevaluând impactul situației de dificultate a băncii asupra obiectivelor rezoluției.
- În al treilea rând, diferențele dintre procedurile de insolvență naționale pot duce la rezultate diferite pentru evaluarea privind interesul public. Prin urmare, armonizarea procedurilor de insolvență naționale ar fi foarte utilă în acest sens.
- În cele din urmă, SRB a explicat că, în anumite domenii, sunt planificate lucrări suplimentare în cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție. Accentul va fi pus în principal pe evenimente de la nivelul întregului sistem, pe perfecționarea funcțiilor critice, pe analiza la nivel regional și pe protecția depozitelor acoperite.

SRB a explicat că – dat fiind numărul mare de bănci din Uniunea Europeană, care se ridică la aproximativ 3 000 – lichidarea în cadrul regimurilor de insolvență naționale este „scenariul de referință” pentru un număr mare de bănci din majoritatea statelor membre în cazul unei crize.

Pentru aceste bănci, președinția a propus în documentul său neoficial un „**regim al UE de lichidare a băncilor**”, care conține instrumente de lichidare speciale și care ar permite utilizarea armonizată a intervențiilor SGD-urilor altele decât plata de compensații (tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive), pe baza unei metodologii clar definite privind criteriul costurilor mai mici. Statele membre au exprimat opinii divergente cu privire la aspectul-cheie al introducerii unui regim al UE de lichidare a băncilor în cazul băncilor cu o evaluare negativă privind interesul public: unele state membre, BCE și SRB au considerat că o astfel de abordare prezintă avantaje, deoarece, în opinia lor, normele actuale prevăzute de BRRD sunt inadecvate pentru băncile mai mici, care acceptă depozite. Statele membre respective și BCE au susținut, în particular, că ar putea fi dificil să se aducă aceste bănci în domeniul de aplicare al cadrului de rezoluție, deoarece s-ar putea ca cele mai multe dintre ele să nu aibă acces sau să aibă un acces limitat la piețele de capital pentru a acumula un nivel suficient de MREL în scopul unei strategii de rezoluție. În opinia lor, un regim al UE de lichidare a băncilor ar permite o abordare proporțională, care, în același timp, ar asigura neutralitate în raport cu diferite modele de afaceri.

Alte state membre au reamintit, cu toate acestea, obiectivul de bază al uniunii bancare, potrivit căruia „toate clasele de instituții sunt soluționabile, indiferent de mărimea și de gradul lor de interconectare” (concluzii ECOFIN, decembrie 2010). În opinia acestor state membre, toate instrumentele necesare pentru a facilita rezoluția băncilor – inclusiv a celor mai mici – există deja în setul de instrumente de rezoluție (de exemplu instrumentul de vânzare a activității sau instrumentul băncilor-punte). Pentru a permite aplicarea în practică a unor astfel de instrumente în cazul băncilor mai mici, aceste state membre au sprijinit o **interpretare mai largă a evaluării privind interesul public**, astfel cum se arată în documentul neoficial comun al FI, FR și NL, mai coerentă cu opinia exprimată de unele state membre potrivit căreia chiar și situația de dificultate a băncilor mici ar putea prezenta riscuri pentru stabilitatea financiară, pentru continuitatea funcțiilor critice și pentru protecția depozitelor și accesul la acestea. Prin urmare, restul băncilor cu o evaluare negativă privind interesul public ar trebui să facă obiectul lichidării în conformitate cu regimurile de insolvență naționale, fără a posibilitatea de a se recurge la alte intervenții decât plata de compensații (adică la tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive) finanțate de SGD-urile naționale. SRB, în calitate de autoritate de rezoluție responsabilă de aplicarea evaluării privind interesul public pentru băncile cele mai mari și de importanță sistemică și pentru anumite grupuri transfrontaliere care își desfășoară activitatea în uniunea bancară, a arătat că strategia de rezoluție pentru aproape toate băncile care intră în domeniul său de competență este rezoluția, nu insolvența în cadrul regimurilor naționale. În plus, acesta a arătat că actualul regim oferă suficientă flexibilitate pentru a aborda în mod adecvat toate situațiile.

În ceea ce privește **criteriul costurilor mai mici**, aproape toate statele membre au fost de acord că este necesară o metodologie mai detaliată pentru a se asigura condiții de concurență echitabile în UE într-un mod mai eficace, astfel cum se arată în documentul neoficial al președinției. Cu toate acestea, unele state membre au exprimat îngrijorări cu privire la includerea costurilor indirecte, chiar dacă aceste costuri ar face obiectul unor plafoane și al unor criterii obiective, stabilite ca parte a unei metodologii cuprinzătoare. În opinia lor, includerea costurilor indirecte ar spori complexitatea metodologiei. Acestea au susținut, de asemenea, că includerea elementelor de cost de acest tip este de fapt motivată de obiectivul de a permite utilizarea la scară largă a fondurilor SGD-urilor pentru a se proteja și alte creanțe în afara depozitelor acoperite și ar putea avea un impact negativ asupra fondurilor SGD-urilor. În plus, unele state membre s-au declarat în favoarea introducerii egalității de rang pentru toate depozitele (acoperite și neacoperite), deoarece aceasta ar extinde sfera de aplicare a SGD-urilor la finanțarea tranzacțiilor privind cumpărarea de active și asumarea de pasive. Cu toate acestea, multe state membre au considerat că acest lucru ar fi în detrimentul protecției fondurilor SGD-urilor. Acestea au susținut că un rang preferențial pentru SGD-uri este o condiție prealabilă pentru o refinanțare adecvată și fiabilă a SGD-urilor, garantând astfel credibilitatea sistemului.

În ceea ce privește **guvernarea**, a existat un acord amplu între statele membre cu privire la faptul că introducerea unor instrumente noi, precum tranzacțiile privind cumpărarea de active și asumarea de pasive, necesită competențe administrative publice, care ar putea fi acordate unei autorități publice la nivel național (de exemplu autorității naționale de rezoluție). SRB a adăugat că atribuirea competențelor de lichidare administrativă unei autorități publice centrale a UE care dispune de fonduri europene ar avea beneficii clare, astfel cum o arată experiența SUA. A fost menționată, de asemenea, necesitatea de a se evita duplicarea expertizei, din motive de eficiență. Unele state membre au exprimat îngrijorări cu privire la implicarea SRB atât timp cât resursele financiare ale SGD-urilor rămân naționale. Acestea s-au opus oricărei implicări din partea SRB în decizia finală, deoarece, în opinia lor, competența de decizie trebuie să fie la nivelul la care se suportă costurile. Alte state membre, pe de altă parte, s-au arătat în favoarea unui rol mai important pentru SRB. Acestea au susținut că, în cazul în care urmează să fie introdusă o metodologie detaliată privind costurile mai mici, ar fi de dorit ca o autoritate centrală europeană să coordoneze și să supravegheze aplicarea coerentă a acesteia.

**Prezentarea EFDI** s-a concentrat asupra aspectelor tehnice ale **criteriului costurilor mai mici, astfel cum se prevede la articolul 11 alineatul (6) din Directiva privind sistemele de garantare a depozitelor** („măsuri alternative”). Criteriul include, ca regulă generală: (i) previziuni privind rezultatele procedurilor de insolvență și pierderile care ar urma să fie suportate de SGD-uri; (ii) o estimare a costurilor fiecărei măsuri alternative disponibile și (iii) selectarea celei mai fezabile măsuri, pe baza etapelor (i) și (ii). EFDI a concluzionat că metodologia privind costurile mai mici ar trebui să fie corectă și echitabilă. Pe lângă costurile directe, ar trebui să se țină seama și de costurile indirecte. În opinia EFDI, rangul de prioritate superior al depozitelor acoperite și al creanțelor SGD-urilor este susținut cu putere de aproape toate SGD-urile din UE, deoarece asigură pierderi minime pentru SGD-uri. În acest context, EFDI a remarcat, de asemenea, că, fără rangul de prioritate superior, estimarea scenariului contrafactual ar fi, în multe cazuri, mult mai puțin precisă, din cauza eșantionului extins de creanțe care ar trebui luat în considerare.

**Președinția** a luat act de discuțiile purtate între statele membre. În ansamblu, s-a căzut de acord asupra faptului că situația actuală din uniunea bancară este nesatisfăcătoare și că sunt necesare modificări ale cadrului, fie prin norme separate pentru băncile cu o evaluare negativă privind interesul public, fie printr-o interpretare mai largă a evaluării privind interesul public sau printr-o combinație a celor două opțiuni.

Comisia a confirmat că toate aceste aspecte vor fi evaluate în cadrul viitoarei revizuirii a cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor (a se vedea secțiunea III).

## **II.2 Integrarea pieței**

În cadrul celei de **a treia reuniuni a Grupului de lucru ad-hoc din 12 octombrie**, președinția a prezentat două opțiuni pentru modul în care s-ar putea obține o mai bună integrare pe piața bancară a UE. Grupul a discutat despre modul în care s-ar putea realiza o alocare mai flexibilă a capitalului în cadrul grupurilor bancare în întreaga uniune bancară, introducându-se în același timp garanții adecvate pentru țările gazdă. Președinția a recunoscut că, în cazul producerii unor evenimente defavorabile, ar fi necesar să se asigure punerea de capital la dispoziția filialelor din țările gazdă, indiferent de locul în care acesta a fost deținut anterior în cadrul grupului.

Documentul neoficial al președinției a luat în calcul două opțiuni posibile pentru atingerea obiectivului sus-menționat. Opțiunea 1 ar implica introducerea unei **scutiri în materie de capital la nivel transfrontalier, combinată cu garanții statutare** (cerere de recapitalizare), pentru filiale. Acest lucru ar asigura recapitalizarea filialei de către entitatea mamă dacă anumite criterii prestabilite arată că situația financiară a entității mamă sau a filialei este în curs de deteriorare. Opțiunea 2 ar implica introducerea unui **mecanism în cascadă** care ar stabili (*ex ante*), într-un text de nivel 1, partajarea pierderilor în cadrul grupului bancar în cazul rezoluției sau al lichidării în cadrul unei proceduri de insolvență obișnuite.

Un grup de 12 state membre au subliniat, pe baza unui document neoficial special comun și sprijinite și de alte state membre, importanța echilibrului dintre statul membru de origine și statul membru gazdă și a acordurilor recente obținute în legătură cu acesta. În special, acestea au subliniat rolul important jucat de cerințele prudențiale individuale în protejarea deponenților și a stabilității financiare, în operaționalizarea schemelor de rezoluție și a politicii micro și macroprudențiale, precum și în asigurarea unor condiții de concurență echitabile și a finanțării economiei reale. Prin urmare, aceste state membre încurajează explorarea obstacolelor neprudențiale din calea integrării pieței.

În cursul discuțiilor a reieșit că, în vreme ce unele state membre consideră opțiunea 1 ca fiind o bază fezabilă pentru discuții ulterioare, cu condiția să se ajungă la un echilibru acceptabil între un flux de capital mai flexibil și garanții adecvate, un grup mare de state membre consideră că garanțiile incluse în această opțiune sunt insuficiente pentru a răspunde îngrijorărilor lor. Au fost exprimate îngrijorări în special în ceea ce privește eficacitatea unui mecanism al dreptului de creanță, în special în momente de criză, în care capacitatea sa de executare ar fi scăzută. Aceste state membre au pus sub semnul întrebării avantajul existenței unei flexibilități maxime în ceea ce privește alocarea capitalului.

În ceea ce privește opțiunea 2, statele membre au subliniat complexitatea acesteia, orizontul temporal mai lung al punerii sale în aplicare și eventualele condiții prealabile necesare (și anume armonizarea ierarhiei creditorilor). Un stat membru a criticat sprijinul asimetric perceput care ar urma să funcționeze în principal dinspre entitatea-mamă spre filiale acesteia, și nu invers. Cu toate acestea, grupul de 12 state membre au remarcat faptul că opțiunea 2 ridică problema importantă a repartizării sarcinilor între creditorii unui grup bancar, care reprezintă o preocupare majoră în ceea ce privește echilibrul dintre statul membru de origine și statul membru gazdă.

În plus, unele state membre au menționat necesitatea de a se lărgi sfera discuțiilor astfel încât acestea să acopere nu numai măsurile privind capitalul, ci și măsurile privind lichiditățile și măsurile de rezoluție, pentru a oferi mai multă claritate cu privire la impactul diferitelor opțiuni. Aceste state membre, precum și altele au explicat că ar putea fi puse în aplicare, într-un ritm mai lent, și alte măsuri vizând îmbunătățirea integrării piețelor, pe baza posibilităților existente și analizând motivele pentru care acestea nu sunt utilizate în practică (de exemplu derogările de la cerințele privind lichiditatea). Un stat membru a sugerat că ratele prudențiale ale filialelor ar putea face obiectul unor modificări specifice pentru a ține mai bine seama de fluxurile de capital intragrup, de MREL internă și de lichiditate; în plus, metodologia din cadrul pilonului 2 ar putea fi clarificată astfel încât să se recompenseze diversificarea geografică de la nivelul grupurilor. BCE a făcut trimitere la un articol de blog publicat de Andrea Enria și Edouard Fernandez-Bollo privind promovarea integrării transfrontaliere a grupurilor bancare în uniunea bancară; articolul conține propuneri concrete menite să promoveze o alocare eficientă a resurselor de lichidități între grupurile bancare, oferind în același timp, în opinia autorilor, garanții adecvate pentru autoritățile din țara-gază.

**Președinția** a luat act de opiniile exprimate în cursul discuției, a transmis informațiile Grupului de lucru la nivel înalt cu ocazia reuniunii acestuia din 13 noiembrie și a încurajat continuarea lucrărilor tehnice/a examinărilor în vederea evaluării obstacolelor din calea utilizării dispozițiilor existente (mai precis a derogărilor de la cerințele privind lichiditatea).

## **II.3 Tratatamentul riscurilor suverane**

**Tratatamentul normativ al expunerilor suverane (RTSE) a fost discutat în cadrul reuniunii din 12 octombrie.** La cererea președintelui, Comisia a prezentat impactul diferitelor opțiuni privind punerea în aplicare a cerințelor de capital, calculat pe baza datelor furnizate de ABE, actualizate până la nivelul celui de al doilea trimestru al anului 2020. Majoritatea opțiunilor s-au bazat pe riscul de concentrare.

Cerințele de capital au drept obiectiv atenuarea riscului suveran atât prin punerea în aplicare progresivă a ponderilor de risc pentru expunerile care depășesc anumite praguri de concentrare, cât și prin stimularea concomitentă a diversificării portofoliului suveran. Analiza impactului efectuată de Comisie a arătat că, potrivit datelor existente, nivelul total al expunerilor suverane ale băncilor a crescut. Analiza a mai arătat că, dintre cele trei parametrizări ale RTSE discutate, calibrările realizate de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară și de Comitetul economic și financiar au cel mai mic impact asupra fondurilor proprii de nivel 1 la nivel agregat, în timp ce impactul calibrării realizate prin Regulamentul privind taxele pentru concentrarea obligațiunilor suverane este semnificativ mai mare.

Din perspectiva reglementării, statele membre au exprimat opinii divergente bine cunoscute cu privire la cerințele de capital. Unele state membre au insistat că lucrările ar trebui să continue, păstrându-se în discuție diferitele opțiuni de abordare a riscului suveran prin intermediul cerințelor de capital (riscul de concentrare și riscul de credit). Statele membre respective au subliniat că aceste lucrări sunt esențiale pentru realizarea de noi progrese în ceea ce privește finalizarea uniunii bancare și că aceste active prezintă riscuri care ar trebui tratate la fel ca în cazul tuturor celorlalte active din cadrul prudențial. Aceste state membre au accentuat faptul că tratamentul prudențial al riscurilor suverane poate fi conceput astfel încât să fie ușor de gestionat și să nu afecteze stabilitatea financiară. Acest lucru a fost demonstrat și de analiza impactului efectuată de Comisie, întrucât, până în al doilea trimestru al anului 2020, pandemia de COVID-19 a avut doar un impact moderat în cadrul diferitelor calibrări.

Celelalte state membre s-au opus cerințelor de capital sau și-au exprimat reticența cu privire la introducerea unor modificări. Unele state membre au afirmat că orice inițiativă privind RTSE ar trebui să fie strâns aliniată la standardele internaționale propuse de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară. Aceste state membre au subliniat riscurile pe care introducerea unui tratament normativ al expunerilor suverane le-ar putea avea în perioade de criză, în special în contextul unei uniuni bancare incomplete. Altele consideră că ar fi inoportun să se continue discuțiile pe această temă atât timp cât impactul crizei provocate de pandemia de COVID-19 nu a fost abordat, deoarece se tem că discuțiile ar putea transmite mesaje contradictorii sectorului bancar, care joacă un rol important în sprijinul general acordat sectorului real. Unele state membre care se opun cerințelor de capital au menționat, de asemenea, că abordarea avută în vedere nu ar trebui să conducă la o diferențiere între statele membre pe baza riscului de credit.

În plus, unele state membre care nu fac parte din zona euro și unele state membre cu piețe de capital mai mici sau mai puțin dezvoltate și-au exprimat îngrijorarea cu privire la capacitatea sistemelor lor bancare de a-și diversifica portofoliile de expuneri suverane și la impactul oricărei modificări asupra piețelor lor de obligațiuni suverane și a stabilității lor financiare. Mai multe state membre și-au reiterat opoziția fermă față de impactul negativ pe care l-ar putea avea asupra datoriei publice orice modificări aduse RTSE, chiar dacă acestea ar fi puse în aplicare treptat, remarcând și faptul că aceste îngrijorări sunt chiar mai relevante în contextul condițiilor de piață care decurg din pandemia de COVID-19. Unele state membre ar susține doar revizuirea contribuțiilor la EDIS bazate pe risc și au insistat asupra faptului că ar fi nevoie de un calendar și de o planificare adecvată pentru toate elementele necesare finalizării uniunii bancare. Cu toate acestea, membrii care s-au declarat în favoarea RTSE au exprimat opinii potrivit cărora contribuțiile bazate pe risc calibrate în funcție de riscul suveran sunt insuficiente dacă sunt considerate în mod individual.

Comisia a fost de acord că vor fi necesare lucrări suplimentare pentru a depăși limitările legate de date, în special pentru băncile mici, precum și pentru a verifica impactul schemelor de garantare publice asupra creditelor bancare.

**Președinția** a constatat că opiniile statelor membre cu privire la tratamentul normativ al expunerilor suverane au rămas împărțite. Președinția a remarcat, de asemenea, necesitatea de a evalua impactul propunerilor asupra piețelor și băncilor mai mici, inclusiv pentru statele membre care nu fac parte din zona euro, și a fost de acord că, pentru discuțiile viitoare, ar fi necesară o analiză mai aprofundată. Această analiză ar urma să acopere și impactul propunerilor asupra marjei de manevră financiară a statelor membre în cazul unei eventuale crize viitoare asemănătoare cu cea provocată de pandemia de COVID-19. Președinția a recunoscut că pentru a efectua o analiză mai aprofundată va fi probabil necesar un exercițiu specific de colectare de date. Unele state membre și-au exprimat însă reticența cu privire la punerea în practică a acestei inițiative în situația actuală, având în vedere sarcina operațională care ar rezulta pentru bănci. Președinția a invitat Comisia ca, împreună cu Autoritatea Bancară Europeană, să își continue analiza, ținând seama de considerațiile de mai sus.

## **II.4 EDIS**

### **Colectarea de date de către Comisie**

La **12 octombrie**, Grupul de lucru ad-hoc a analizat **exercițiul de colectare de date realizat pentru a sprijini elaborarea metodologiei de calculare a contribuțiilor bazate pe risc în cadrul EDIS**. Comisia a prezentat o imagine de ansamblu a celui mai recent exercițiu de colectare de date, încheiat în februarie 2020. Datele colectate rămân incomplete pentru anumiți indicatori. Totuși, aceste date vor constitui o bază importantă pentru lucrările tehnice viitoare și vor facilita o dezbatere în cunoștință de cauză cu privire la particularitățile metodologiei, inclusiv în ceea ce privește metoda de agregare și alegerea indicatorilor de risc.



În cursul reuniunii, unele state membre au ridicat, de exemplu, probleme specifice cu privire la indicatorii de risc evidențiați în analiza Comisiei. Unele state membre au pus sub semnul întrebării posibilitatea de a lua în considerare, la efectuarea calculului, cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile (MREL) disponibilă, având în vedere eterogenitatea dimensiunilor băncilor. Alte state membre și instituții au ridicat, de asemenea, întrebări privind metodologia, de exemplu în ceea ce privește legalitatea metodologiei Autorității Bancare Europene, având în vedere hotărârea Tribunalului UE privind contribuțiile la Fondul unic de rezoluție (FUR) stabilite de SRB. În plus, unele state membre au subliniat necesitatea includerii unor indicatori specifici riscurilor suverane, cum ar fi indicatorii elaborați pe baza ratingurilor țărilor. Unele state membre au precizat că, în cazul în care s-ar lua o astfel de decizie, ea ar reprezenta o alternativă la tratamentul expunerilor suverane și în niciun caz un element complementar acestuia. Președinția a concluzionat că ar fi important să se evalueze dacă este posibil din punct de vedere tehnic să se ia în considerare indicatori suplimentari, având în vedere că utilizarea unui eșantion mai larg de indicatori ar fi benefică analizei în ansamblu.

Comisia a subliniat importanța lucrărilor în curs cu privire la colectarea de date și la asigurarea calității aferente, de exemplu în privința datelor privind MREL raportate. După încheierea acestor lucrări, Comisia va începe evaluarea fezabilității tehnice, inclusiv prin testarea unor noi indicatori potențiali, fără a anticipa opțiunile politice/în materie de politici care depind și de modul în care va fi concepută uniunea bancară în ansamblu.

**Președinția** a invitat Comisia să ia în considerare solicitările statelor membre atunci când va furniza o viitoare analiză cu privire la elaborarea metodologiei de calculare a contribuțiilor bazate pe risc.

## Sondajul Comisiei privind modelul hibrid

La **19 noiembrie**, Grupul de lucru ad-hoc a discutat despre parametrii pentru „modelul hibrid” al EDIS, care a fost prezentat inițial de președinția austriacă în iulie 2018. **Modelul hibrid** se bazează pe ideea coexistenței unui fond central și a unei capacități de creditare obligatorii între SGD-urile naționale.

Fondul central ar urma să ofere sprijin sub formă de lichidități unui SGD beneficiar, după ce acesta din urmă și-a epuizat fondurile („schema de sprijin sub formă de lichidități”). În cazul în care fondul central ar fi epuizat la momentul în care este necesară o intervenție, SRB ar putea să împrumute de la SGD-urile naționale, în numele fondului central, prin intermediul unui mecanism de creditare obligatoriu. În funcție de deciziile politice privind calibrarea unei serii de parametri, cum ar fi alocarea fondurilor între fondul central și SGD-urile naționale sau nivelul plafoanelor pentru sprijinul sub formă de lichidități, modelul hibrid ar putea avea diferite forme. Comisia a prezentat rezultatele unui **sondaj** lansat cu ocazia reuniunii din iulie a Grupului de lucru ad-hoc.

Ca observație generală, sondajul a dezvăluit opinii divergente ale respondenților cu privire la aproape orice aspect abordat, astfel încât sunt necesare discuții tehnice suplimentare. Majoritatea chestiunilor ridicate în contextul acestui model nu diferă de chestiunile semnalate în legătură cu modelul original. Statele membre au subliniat, de asemenea, că poziția lor cu privire la diferitele caracteristici legate de conceperea modelului va depinde de posibilele evoluții viitoare ale cadrului juridic general privind gestionarea crizelor și, în special, funcționarea SGD-urilor. În ceea ce privește obiectivul final, unele state membre au subliniat importanța instituirii unui EDIS veritabil (adică un fond mutualizat cu acoperire integrală a pierderilor, astfel cum se prevede în propunerea Comisiei din 2015). Alte state membre au susținut că orice proces decizional politic privind caracteristicile unui sistem comun de asigurare a depozitelor depinde de măsurile vizând reducerea suplimentară a riscurilor, reamintind totodată foaia de parcurs din iunie 2016 și faptul că caracteristicile legate de conceperea modelului hibrid nu înlocuiesc măsurile de reducere a riscurilor.

Opiniile statelor membre cu privire la alocarea fondurilor între fondul central și SGD-urile naționale au fost împărțite. Un număr aproape egal de state membre au pledat în favoarea fiecăreia dintre cele trei opțiuni disponibile, și anume: i) un fond central mare și SGD-uri naționale limitate, ii) un fond central limitat și SGD-uri naționale mari și iii) alocarea fondurilor în mod egal. Un stat membru a subliniat, de asemenea, că alocarea resurselor între fondul central și SGD-urile naționale va depinde în mare măsură de acoperirea soldurilor temporar ridicate, precum și de tratamentul aplicat entităților care nu intră sub incidența Regulamentului privind cerințele de capital în noul cadru (CRR).

Aproape toate statele membre au pledat în favoarea introducerii unui plafon pentru creditarea obligatorie pentru a proteja capacitatea financiară; o mică majoritate a statelor membre s-a pronunțat în favoarea introducerii unui plafon pentru fondul central.

În ceea ce privește condițiile de creditare, majoritatea statelor membre au sprijinit introducerea unor rate ale dobânzii pentru creditele acordate din fondul central. Opiniile statelor membre cu privire la scadența împrumuturilor au fost împărțite, majoritatea înclinând spre o scadență de peste cinci ani.

În ceea ce privește domeniul de intervenție, mai mulți respondenți au pledat în favoarea unui domeniu restrâns, axat pe plata compensațiilor și pe contribuția la rezoluție, în timp ce alte state membre ar prefera un domeniu de intervenție mai larg. Dintre aceste state membre, unele s-au declarat în favoarea includerii finanțării măsurilor prevăzute atât la articolul 11 alineatul (3), cât și la articolul 11 alineatul (6) din Directiva privind schemele de garantare a depozitelor (DGSD) („evitarea intrării în dificultate” și „măsuri alternative”), în timp ce alte state membre s-au opus acoperirii măsurilor de evitare a intrării în dificultate. Un stat membru a susținut că includerea unor astfel de măsuri ar îngreuna și mai mult un compromis politic privind EDIS. În ceea ce privește sistemele instituționale de protecție (SIP) recunoscute drept SGD-uri, opiniile statelor membre au fost, de asemenea, împărțite. Doar câteva state membre au susținut că măsurile de evitare a intrării în dificultate a SIP-urilor ar trebui să fie acoperite de EDIS. Mai multe state membre au fost de acord că natura diferită și profilul de risc scăzut al SIP-urilor pot fi luate în considerare prin intermediul unor factori de actualizare a contribuțiilor la EDIS. Având în vedere funcția de bază a SIP-urilor, enunțată la articolul 113 alineatul (7) din CRR, și „principiul neutralității din punctul de vedere al costurilor”<sup>3</sup>, un stat membru a pledat, în observațiile sale scrise, în favoarea excluderii SIP-urilor din domeniul de aplicare al modelului hibrid sau a permiterii unor excepții care să reflecte situația specifică a SIP-urilor.

---

<sup>3</sup> „Unul dintre principiile fundamentale este că niciuna dintre fazele EDIS nu ar trebui să antreneze creșterea costurilor totale aferente sectorului bancar în raport cu obligațiile actuale prevăzute de Directiva privind SGD din 2014.” – Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Către finalizarea Uniunii bancare” din 24 noiembrie 2015.

În timpul discuției privind entitățile care nu intră sub incidența CRR, statele membre au exprimat două puncte de vedere: unii respondenți au sprijinit includerea acestor entități (cu respectarea anumitor condiții, în cazul unor respondenți), pentru a nu se face discriminări între deponenți pe piața internă și pentru a se evita un „sistem pe două niveluri”; alte state membre au solicitat o aliniere strictă a domeniului de aplicare la MUS, în numele coerenței în materie de reglementare și al egalității de tratament. În ceea ce privește opțiunile și marjele de apreciere de la nivel național, o mică majoritate a respondenților la sondaj au sprijinit finanțarea prin intermediul schemei de sprijin sub formă de lichidități.

În ceea ce privește o eventuală posibilitate de partajare a pierderilor, opiniile statelor membre au fost împărțite. Unele state membre au evidențiat faptul că modelul hibrid nu poate fi decât o etapă intermediară în procesul de instituire a unui EDIS veritabil (cu acoperire integrală a pierderilor). Alte state membre au susținut că modelul hibrid nu ar trebui să implice deloc mutualizarea sau că partajarea pierderilor ar trebui să facă obiectul unor condiții clare sau al unor decizii politice.

**Președinția** a luat act de opiniile exprimate în cursul discuției și a transmis informațiile Grupului de lucru la nivel înalt cu ocazia reuniunii acestuia din 24 noiembrie.

### **III. Revizuirea de către Comisie a cadrului de gestionare a crizelor bancare și de asigurare a depozitelor**

În cadrul reuniunii din **19 noiembrie**, Comisia a prezentat foaia de parcurs privind revizuirea cadrului de gestionare a crizelor bancare și de asigurare a depozitelor, publicată la 11 noiembrie. Revizuirea vizează trei texte legislative ale UE aflate în prezent în vigoare – BRRD, RMUR și DGSD. Pe baza revizuirii și a unei evaluări cuprinzătoare a impactului, Comisia intenționează să prezinte o propunere legislativă concretă până în ultimul trimestru al anului 2021.

Unele state membre, BCE și SRB au sprijinit această revizuire. Alte state membre au exprimat însă unele îngrijorări și probleme. De exemplu, un stat membru și-a exprimat regretul în legătură cu faptul că revizuirea nu include și normele privind ajutoarele de stat și a sugerat cu fermitate ca acestea să fie totuși incluse. Un alt stat membru a subliniat importanța menținerii unui cadru privind SGD-urile care să asigure cel puțin același nivel de protecție a deponenților prevăzut în prezent. De asemenea, un stat membru și-a exprimat îndoiala cu privire la faptul că mandatele prevăzute în BRRD/RMUR/DGSD ar fi suficient de ample pentru a acoperi o inițiativă atât de cuprinzătoare. Ca răspuns la întrebarea privind modul în care „mecanismul comun de asigurare a depozitelor” (EDIS) este integrat în activitatea generală, Comisia a explicat că evaluarea impactului va aborda și chestiunea creării unui mecanism comun de asigurare a depozitelor ca parte a procesului de finalizare a uniunii bancare.

**Președinția** a luat act de discuția privind revizuirea cadrului de gestionare a crizelor bancare și de asigurare a depozitelor.

#### **IV. Monitorizarea progreselor în ceea ce privește reducerea riscurilor – măsuri pentru abordarea creditelor neperformante în Europa**

**În cadrul reuniunii Grupului de lucru ad-hoc din 19 noiembrie**, președinția a realizat o prezentare generală a acțiunilor vizând abordarea problemei creditelor neperformante în Europa. Ca răspuns la Planul de acțiune pentru abordarea creditelor neperformante<sup>4</sup> elaborat de Consiliul ECOFIN în 2017, Comisia a prezentat, în martie 2018, pachetul său privind creditele neperformante. Regulamentul privind mecanismul de protecție prudențial a fost adoptat de colegiutori și a intrat în vigoare în aprilie 2019<sup>5</sup>. BCE, ABE, SRB și CERS au dus la îndeplinire, de asemenea, diferitele elemente ale planului de acțiune care intră în sfera lor de competență. La rândul lor, statele membre au inițiat și au sprijinit realizarea unor acțiuni importante la nivel național.

---

<sup>4</sup> <https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2017/07/11/conclusions-non-performing-loans/#>

<sup>5</sup> Regulamentul (UE) 2019/630 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante, JO L 111, 25.4.2019, p. 4.

În pofida acestor realizări, ratele creditelor neperformante rămân la niveluri ridicate în unele state membre și variază încă de la un stat membru la altul și de la o bancă la alta. De asemenea, unele elemente-cheie ale Planului de acțiune pentru abordarea creditelor neperformante din 2017 sunt încă pendinte. Este important de remarcat faptul că propunerea de directivă privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite este încă în curs de dezbatere în Parlamentul European. Întrucât punerea în aplicare a acestei directive ar putea oferi un sprijin important pentru a face față consecințelor crizei provocate de pandemia de COVID-19, colegiitorii ar trebui să înceapă trilogul cât mai curând posibil. De asemenea, ABE a finalizat exercițiul de evaluare comparativă pentru regimurile de insolvență și de executare silită a creditelor. Rezultatul acestui exercițiu ar trebui să încurajeze realizarea unor reforme specifice ale cadrelor de executare silită a creditelor în statele membre, astfel cum se prevede în planul de acțiune din 2017.

Având în vedere impactul pandemiei de COVID-19 asupra economiei și creșterea potențială a cazurilor de nerambursare și a creditelor neperformante, Comisia va publica în luna decembrie o comunicare cuprinzând o nouă strategie și acțiuni pentru abordarea creditelor neperformante. Pornind de la elementele menționate mai sus, această comunicare se va axa pe măsuri specifice în două domenii: i) dezvoltarea în continuare a piețelor secundare pentru activele neperformante și ii) prezentarea unor reforme ale cadrelor de insolvență și de recuperare a datoriilor. Eliminarea obstacolelor de reglementare din calea achizițiilor de credite neperformante și a altor obstacole din calea dezvoltării piețelor secundare pentru creditele neperformante face parte, de asemenea, din strategie. O altă măsură din setul de instrumente pentru abordarea creditelor neperformante ar putea fi societățile naționale de administrare a activelor. În plus, este nevoie de o mai bună calitate a datelor și de o mai bună comparabilitate pentru activele neperformante.

**Președinția germană** invită Coreperul să ia act de prezentul raport, în vederea avansării lucrărilor.

Președinția portugheză este invitată să valorifice progresele realizate până la preluarea mandatului său și să continue să depună eforturi în vederea consolidării uniunii bancare, pe baza diferitelor direcții de lucru convenite în foaia de parcurs din iunie 2016.